

Czwartek 15 grudzień 2005

40. proponuje, aby Komisja podjęła się realizacji wszechstronnego studium na temat istnienia i funkcjonowania organizacji alternatywnego rozstrzygania sporów w celu identyfikacji potrzeby zgłoszenia innych inicjatyw i wspierania na szczeblu europejskim, co mogłoby uzupełnić ECC-Net i być także lepiej nakierowane na specyficzną sytuację nowych Państw Członkowskich;

41. zachęca do tworzenia we wszystkich Państwach Członkowskich niezależnych agencji ochrony konsumentów, posiadających pełne prawa wnoszenia spraw do krajowych sądów w celu ochrony interesów konsumentów;

42. zachęca Parlament Europejski oraz Radę jako władze budżetowe, aby rozważyły przeznaczenie większych środków finansowych na wzmocnienie ochrony konsumenta w nowych Państwach Członkowskich, w ramach niniejszej rezolucji;

43. podkreśla, że instytucje UE powinny utrzymywać swoje zainteresowanie ochroną konsumentów w nowych Państwach Członkowskich, ponieważ wciąż istnieją poważne i niepokojące kwestie, jak pokazuje to niniejsza rezolucja;

44. sugeruje, aby te same instytucje włączyły kwestie konsumenckie do głównego nurtu swojej pracy legislacyjnej oraz nielegislacyjnej, uwzględniając zwłaszcza sytuację nowych Państw Członkowskich; podkreśla, że szczególnie ważne jest uwzględnienie specyficznej sytuacji nowych Państw Członkowskich odnośnie strategii dotyczącej konsumentów i zdrowia;

*
* *

45. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów Państw Członkowskich.

P6_TA(2005)0527

Pomoc publiczna jako narzędzie rozwoju regionalnego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie w sprawie znaczenia pomocy publicznej jako narzędzia rozwoju regionalnego (2004/2255(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt komunikatu Komisji — Wytycznych w sprawie Krajowej Pomocy Regionalnym na lata 2007-2013 (projekt Wytycznych w sprawie Pomocy Regionalnej),
- uwzględniając nieoficjalną wersję dokumentu Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Konkurencji, poddaną pod dyskusję na pierwszym wielostronnym spotkaniu z ekspertami z Państw Członkowskich,
- uwzględniając art. 87 ust. 3, 158 i 299 ust. 2 Traktatu WE,
- uwzględniając komunikat Komisji – Trzeci raport na temat spójności gospodarczej i społecznej (COM (2004)0107),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie Trzeciego raportu na temat spójności gospodarczej i społecznej⁽¹⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 12 kwietnia 2005 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) w związku z przystąpieniem do Unii Europejskiej Czech, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 30.4.2004, str. 1000.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0083.

Czwartek 15 grudzień 2005

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2005r. w sprawie projektu rozporządzenia Rady ustanawiającego ogólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności⁽¹⁾,
 - uwzględniając cele Strategii Lizbońskiej oraz Strategii z Goeteborga,
 - uwzględniając konkluzje Rad Europejskich z Barcelony i Göteborga, a szczególnie postanowienia, według których Państwa Członkowskie przystały na zmniejszenie poziomu pomocy publicznej w Unii Europejskiej i ograniczenie jej do tematów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, włączając spójność gospodarczą i społeczną,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0364/2005),
- A. mając na uwadze, że polityka spójności i polityki pomocy publicznej uzupełniają się oraz że rozporządzenia dotyczące funduszy strukturalnych i Wytoczne w sprawie Pomocy Regionalnej winny być tak zgodne jak to tylko możliwe, przede wszystkim w wyznaczeniu obszarów geograficznych, które mają zostać objęte pomocą,
- B. mając na uwadze, że bezpośrednia pomoc publiczna, której kluczowym zadaniem jest działanie w charakterze instrumentu na rzecz rozwoju regionalnego, stanowi podstawowe narzędzie do osiągnięcia priorytetowego celu spójności oraz mając na uwadze, iż należy przyjąć zróżnicowane podejście do tego rodzaju pomocy w ogólnym rozpatrywaniu pomocy publicznej w kontekście gospodarki rynkowej,
- C. mając na uwadze, że pomoc publiczna ma wpływ na spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną w UE,
- D. mając na uwadze, że większość Państw Członkowskich ograniczyła pomoc publiczną i zorientowała ją na cele horyzontalne, zgodnie ze strategią UE, chociaż reorientacja zbieżna z celami polityki spójności jest mniej widoczna, jako że regionalne środki pomocowe uległy zmniejszeniu,
- E. mając na uwadze, że cel spójności powinien zostać wzmocniony poprzez wsparcie wymiaru terytorialnego,
- F. mając na uwadze, że pomoc publiczna o przeznaczeniu regionalnym przewidziana na wspieranie rozwoju gospodarczego pewnych obszarów znajdujących się w niekorzystnym położeniu oraz obszarów wykazujących się wzrostem gospodarczym powinna uwzględnić konieczność odpowiedniego zwiększenia strategicznej konkurencyjności gospodarczej danego regionu (art. 87 ust. 3 lit. c Traktatu),
- G. mając na uwadze, że Komisja, w trakcie dokonywania oceny efektów pomocy publicznej, powinna również wziąć pod uwagę całkowitą wartość pomocy publicznej (na osobę) w poszczególnych regionach,
- H. mając na uwadze, że jedynie około 10 % całości pomocy publicznej jest regulowane przez projekt Wytocznych w sprawie Pomocy Regionalnej i że pomoc publiczna może być pozytywnym impulsem dla gospodarczego rozwoju w regionach słabiej rozwiniętych,
- I. mając na uwadze, że zasady przyznawania pomocy publicznej powinny być w pełni przejrzyste, tak, aby stanowiła ona sprawiedliwy instrument zrównoważonego rozwoju regionalnego i umacniania spójności ekonomicznej i społecznej oraz oferowała środki do prowadzenia analizy wpływu pomocy publicznej, pozwalając na wdrożenie zasady „lepszego wykorzystania pieniędzy”,
- J. mając na uwadze, że w trakcie ustalania kryteriów i oceny skutków pomocy publicznej, w tym całości pomocy przyznanej danemu regionowi, należy posłużyć się szeregiem zróżnicowanych, rozbudowanych i precyzyjnych wskaźników rozwoju regionalnego i konkurencyjności,
- K. mając na uwadze, że wspieranie wzrostu i tworzenia miejsc pracy powinno być najważniejszym celem przyznawania pomocy regionalnej.

(¹) Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0277.

Czwartek 15 grudzień 2005

1. przyjmuje do wiadomości projekt komunikatu Komisji na temat Wytycznych w sprawie Pomocy Regionalnej na okres 2007-2013 r.
2. zwraca się do Komisji o nieprzyjmowanie Wytycznych w sprawie Pomocy Regionalnej do czasu ustalenia przez Państwa Członkowskie perspektyw finansowych dla Unii Europejskiej i podjęcia decyzji w sprawie budżetu przeznaczonego na politykę regionalną i na politykę spójności;
3. uważa, że opierając się na zasadzie sprawiedliwości, limity wymiaru pomocy przyznawanej wszystkim kategoriom określonym w art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu oraz regionom peryferyjnym w nowym okresie programowania należy pozostawić niezmienione w stosunku do poprzedniego okresu, tj. 2000-2006;
4. wzywa, aby różnica ta nie przekraczała 10 punktów procentowych, w celu zabiegania delokalizacji i wynikającej z niej niszczącej konkurencji między obszarami na terenie Państw Członkowskich, które znajdują się w niekorzystnej sytuacji w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu;
5. zwraca uwagę na fakt, że regiony peryferyjne uzyskują automatycznie status obszarów objętych art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu i dlatego też sugeruje przyjęcie takiej samej procedury w odniesieniu do regionów borykających się z poważnymi i ciągłymi problemami naturalnymi, geograficznymi czy demograficznymi;
6. podkreśla wagę wszystkich aspektów spójności i wzywa do należytego poświęcenia uwagi obszarom wiejskim, obszarom przechodzącym przez przekształcenia przemysłowe, podupadającym obszarom miejskim oraz regionom o poważnych i trwałych niekorzystnych uwarunkowaniach przyrodniczych lub demograficznych, takim jak regiony o bardzo niskiej gęstości zaludnienia, regiony transgraniczne, wyspy i regiony i górskie; zwraca się jednakże do Komisji o rozważenie opracowania szczegółowych kryteriów, według których będzie możliwe identyfikowanie ww. regionów oraz udzielanie im pomocy odpowiadającej skali występujących tam problemów;
7. uważa, że regiony efektu statystycznego powinny zachować status obszarów objętych art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu, do czego nawoływała wyżej wymieniona rezolucja w sprawie trzeciego raportu na temat spójności gospodarczej i społecznej przyznając im prawo do traktowania według tych samych reguł, które stosuje się w stosunku do regionów objętych w ramach celu zbieżności, zgodnie z ogólnymi przepisami dotyczącymi Funduszy Strukturalnych i Funduszu Spójności; dlatego wzywa do utrzymania odpowiednich przepisów dotyczących regionów dotkniętych efektem statystycznym do końca okresu obowiązywania programu, tzn. do 2013 r., nie dokonując przeglądu ich sytuacji w 2009 r.;
8. docenia zamiar Komisji, by posłużyć się wskaźnikiem bezrobocia jako pomocniczym wskaźnikiem dla obszarów kwalifikujących się, który ma być określony przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, podkreśla jednakże konieczność wprowadzenia wskaźników, które pozwolą na uwidocznienie rozbieżności w zakresie rozwoju regionalnego, aby umożliwić Państwom Członkowskim dokładniejsze określenie względnego stopnia zamożności obszarów, a w rezultacie możliwości przyznania im pomocy;
9. odnotowuje dodatkowe poszerzenie obszarów kwalifikujących się do wyznaczenia jako posiadające status obszarów objętych art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu zgodnie z limitami krajowymi określonymi przez Komisję, które uwzględnią również istniejące między regionami różnice w poziomie bezrobocia; w zakresie całkowitego pułapu liczby ludności, zwraca się jednak do Komisji o przyjęcie kryteriów rozdziału, które brałyby pod uwagę względnie niekorzystną sytuację niektórych Państw Członkowskich, unikając nakładania surowych kar na te kraje, które charakteryzują się wciąż znacznymi i obiektywnymi rozbieżnościami wewnętrznymi, wynikającymi również z obecności obszarów o niższym stopniu rozwoju posiadających status określony w art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu; zwraca się zatem o przyjęcie tych samych kryteriów rozdziału i tych samych korektorów, przewidzianych w obecnie obowiązujących wytycznych, co pozwoli na konieczne, choć niewielkie podniesienie całkowitego pułapu liczby ludności kwalifikującej się do udzielenia pomocy regionalnej w UE liczącej 25 Państw Członkowskich;
10. uważa, że regiony rozwijające się gospodarczo powinny mieć możliwość korzystania z maksymalnego wymiaru pomocy określonego w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, aby zapobiec nagłej zmianie poziomu pomocy, która mogłaby przeszkodzić im w utrwaleniu poczynionych dotychczas postępów;
11. potwierdza, że każda pomoc regionalna, która jest przedmiotem derogacji przewidzianej w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, musi być częścią spójnej i zintegrowanej polityki regionalnej Państw Członkowskich;

Czwartek 15 grudzień 2005

12. zwraca się do Komisji o ponaglenie Państw Członkowskich do określenia w sposób przejrzysty zarówno zasad gospodarczych, jak i kryteriów statystycznych, jakie zamierzają stosować do ostatecznego określenia regionów, o których mowa w art. 87 ust. 3 lit. c Traktatu; przypomina Państwom Członkowskim, że proces określania regionów, o których mowa w art. 87 ust. 3 lit. c Traktatu, na szczeblu krajowym, powinien podlegać konsultacjom z lokalnymi i regionalnymi władzami;
13. zwraca się do Komisji o zapewnienie, by właściwe władze regionalne mogły stosować zasadę partnerstwa w celu nadawania priorytetowego charakteru projektom inwestycyjnym o szczególnym znaczeniu dla ich regionów, jak zostało to przewidziane w projekcie Wytycznych w sprawie Pomocy Regionalnej;
14. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji, by zastosować dodatkowe zabezpieczenie w celu zagwarantowania, aby żadne Państwo Członkowskie nie utraciło więcej niż 50 % części ludności objętej pomocą w latach 2000-2006; zaleca jednakże, aby Komisja zmodyfikowała zabezpieczenie poprzez obniżenie 50 % progu, tak aby uniknąć znaczącego zmniejszenia części populacji objętej pomocą w okresie 2007-2013;
15. zwraca się — aby uniknąć zbyt gwałtownego obniżenia progu liczby ludności objętej pomocą- o zastosowanie systemu przejściowego w przypadku obszarów, o których mowa w art. 87 ust. 3 lit. c Traktatu, podobnego do mechanizmu przejściowego wprowadzonego dla regionów kwalifikujących się do pomocy na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a;
16. wzywa Komisję do wprowadzenia przejściowego okresu zmniejszania pomocy w przypadku regionów, o których mowa w art. 87 ust. 3 lit. c, które na mocy nowego projektu staną się regionami pozbawionymi pomocy;
17. wyraża swoje zadowolenie z propozycji Komisji, by zezwolić Państwom Członkowskim na wykorzystywanie pomocy publicznej o przeznaczeniu regionalnym w celu zaradzenia szczególnym problemom gospodarczym, z włączeniem zlokalizowanych różnic regionalnych poniżej poziomu NUTS III, które przejawiają się w niższym PKB, wyższym wskaźniku bezrobocia lub innych uznanych wskaźnikach gospodarczych, poprzez przyznanie możliwości udzielania pomocy publicznej również dużym przedsiębiorstwom; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście fakt przyznania odpowiedniego dodatkowego wsparcia małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP);
18. podkreśla jednak użyteczność innych wskaźników pozwalających na lepszą ocenę trudności rozwojowych niektórych regionów;
19. podkreśla w tym kontekście znaczenie zapewnienia silnej synergii pomiędzy przyszłym Funduszem Wyzwań Globalizacji, przeznaczonym na rozwiązywanie szczególnych problemów gospodarczych spowodowanych restrukturyzacją, a Wytycznymi w sprawie Pomocy Regionalnej;
20. rozumie, że dostateczna pomoc operacyjna dla regionów o niekorzystnych uwarunkowaniach strukturalnych jest właściwym sposobem na uzupełnienie pomocy inwestycyjnej w tych regionach i z zadowoleniem przyjmuje chęć Komisji, aby umożliwić Państwom Członkowskim elastyczność działania w tej dziedzinie;
21. oczekuje od Komisji rozpatrzenia możliwości przyznania pomocy operacyjnej w przypadku obszarów, które od 2007r. nie będą już korzystać ze statusu przewidzianego w art. 87 ust. 3 lit. a Traktatu oraz przyznania odpowiedniej, dodatkowej pomocy operacyjnej regionom o niekorzystnych warunkach przyrodniczych, geograficznych lub demograficznych;
22. z zadowoleniem przyjmuje fakt ustanowienia przez Komisję efektywnego wskaźnika maksymalnej różnicy pomocy w odniesieniu do regionów przyjmujących mniejszą pomoc i graniczących z regionami uzyskującymi pomoc w większym wymiarze bez uciekania się do obniżania limitów przyznawanej pomocy dla obszarów uzyskujących większe wsparcie;
23. docenia fakt przyznania Państwom Członkowskim przez Komisję możliwości przydzielenia MŚP istotnych dodatkowych środków pomocy publicznej o przeznaczeniu regionalnym; proponuje także ujednoczenie w górę tego rodzaju zwiększenia przewidując jedyny pułap w wysokości 20 % dla małych i średnich przedsiębiorstw, tak, aby nie hamować procesu rozwoju małych przedsiębiorstw;
24. uważa, że w wytycznych dotyczących pomocy horyzontalnej powinny także zostać należycie uwzględnione różnice terytorialne tak, aby nie naruszyć celu spójności — z tego powodu pomoc ta powinna zachować swoje obecne proporcje;

Czwartek 15 grudzień 2005

25. wzywa zatem Komisję do dalszego podniesienia limitów wymiaru pomocy publicznej tak, aby wziąć pod uwagę regionalny element składowy na korzyść uboższych regionów, w przypadku, gdy pomoc publiczna jest przydzielana na podstawie nowych wytycznych dotyczących pomocy horyzontalnej. Te dodatkowe środki w ramach pomocy horyzontalnej powinny być zróżnicowane odpowiednio do kategorii wymiaru pomocy regionalnej określonych w ust. 41-46 projektu Wytycznych w sprawie Pomocy Regionalnej;

26. popiera zaproponowaną przez Komisję definicję pierwotnej inwestycji i w szczególności rozróżnienie pomiędzy kwalifikującymi się wydatkami MŚP i dużych firm, jak przewiduje ust. 31 i następne ustępy projektu Wytycznych w sprawie Pomocy Regionalnej, ma jednak nadzieję na większą elastyczność w szczególnych, uzasadnionych przypadkach; jednakże zwraca się do Komisji o wyjaśnienie, czy na podstawie projektowanych wytycznych, oprócz dostawy produktów, również świadczenie usług kwalifikuje się do objęcia pomocą; ponadto uważa, że w zakresie definicji inwestycji początkowej aktualny wymóg, by w wyniku inwestycji produkt lub proces produkcji podlegał zasadniczej zmianie w drodze racjonalizacji, dywersyfikacji lub modernizacji, został utrzymany, gdyż wydaje się mniej restrykcyjny, niż wymóg wprowadzenia na rynek całkowicie nowego produktu;

27. proponuje, by — w świetle obecnych praktyk — Komisja zezwoliła Państwom Członkowskim, które nie przyjęły jednej waluty, na stosowanie kursu wymiany „w dniu wpłynięcia wniosku o przyznanie pomocy” na projekty będące częścią przyjętych programów, gdyż szczegółowy poziom pomocy musi być znany już w chwili oceniania projektu, a nie jedynie w dniu podjęcia decyzji;

28. wzywa Komisję do bardziej precyzyjnego określenia co stanowi koszty kwalifikujące się, w celu umożliwienia dokładniejszego wyznaczenia kategorii oraz by podjęcie decyzji w sprawie zakwalifikowania wydatków mogło pozostać w gestii Państw Członkowskich;

29. przyjmuje z zadowoleniem fakt przyznania przez Komisję, że forma pomocy regionalnej może być zmienna i zwraca się do Komisji o przeprowadzenie studium oceniającego, jaki rodzaj pomocy publicznej wydaje się najbardziej korzystny dla rozwoju regionalnego i niesie mniejsze ryzyko zagrożenia konkurencji;

30. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dotyczący wymogu, aby kwalifikujące się wartości niematerialne i prawne musiały pozostawać w kwalifikującym się regionie, co zostanie zapewnione poprzez szereg warunków określonych w ust. 53 projektu Wytycznych w sprawie Pomocy Regionalnej; jednakże wymaga wyjaśnienia, czy przeniesienie przedsięwzięcia z jednego obszaru kwalifikowanego do innego obszaru kwalifikowanego również stanowi naruszenie warunku dopuszczającego pomoc przeznaczoną na sfinansowanie danej inwestycji, czy też dopiero przeniesienie inwestycji do obszaru niekwalifikowanego rodzi określone sankcje;

31. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że tymczasowa i degresywna pomoc operacyjna będzie nadal przyznawana regionom, o których mowa w art. 87 ust. 3 lit. a Traktatu pod warunkiem, że jej przeznaczeniem będą jasno określone problemy związane z rozwojem regionalnym oraz że będzie ona proporcjonalna; jednakże zobowiązuje Komisję do bardziej precyzyjnego określenia kryteriów dopuszczalności pomocy operacyjnej;

32. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że pomoc operacyjna, która nie jest jednocześnie degresywna i ograniczona w czasie, będzie dalej przyznawana regionom borykającym się ze stałymi, trudnymi uwarunkowaniami;

33. uważa, że pomoc operacyjna na pokrycie dodatkowych kosztów transportu powinna być dopuszczalna w regionach peryferyjnych oraz o niskiej gęstości zaludnienia, jeżeli będą spełnione pewne obiektywne kryteria określone w ust. 79 projektu Wytycznych w sprawie pomocy regionalnej oraz pod warunkiem, że zasady udzielania zamówień publicznych zapewnią będą uczciwe ustalenie cen przez przedsiębiorstwa otrzymujące pomoc publiczną; uważa również, że przyznawanie pomocy powinno być dopuszczone w celu przyspieszenia rozwoju regionalnego na obszarach UE, które posiadają niekorzystne położenie geograficzne, takich jak wyspy i obszary górzyste, ponieważ przyczyniłoby się do lepszej integracji UE;

34. sugeruje, by pomoc operacyjna była również przyznawana selektywnie, w zależności od zidentyfikowanych kosztów dodatkowych i możliwości równego dostępu do rynku, pod pewnymi warunkami, regionom o poważnych i trwałych niekorzystnych uwarunkowaniach przyrodniczych lub demograficznych, takim jak regiony o niskiej gęstości zaludnienia, regiony wyludniające się oraz wyspy, regiony transgraniczne i górskie; wzywa jednakże Komisję do dokładnego określenia kryteriów kwalifikujących do uzyskania pomocy operacyjnej w ww. regionach;

Czwartek 15 grudzień 2005

35. zwraca się o uznanie faktu, że pomoc bezpośrednia w sektorze transportu może przyczynić się do lepszej integracji gospodarczej regionów wyspiarskich we Wspólnocie i pozwolić im na osiągnięcie korzyści wynikających z położenia geograficznego w obszarach morskich otaczających UE;
36. z zadowoleniem przyjmuje fakt ustanowienia przez Komisję maksymalnego procentu całości pomocy publicznej, który może być przyznany dużym firmom na niektóre niematerialne projekty inwestycyjne, w celu ograniczenia maksymalnej wartości przyznawanych im funduszy w stosunku do ogółu inwestycji;
37. podkreśla, że wymóg podtrzymywania inwestycji wspieranych przez pomoc publiczną w danym regionie powinien być zgodny z wymogami dotyczącymi Funduszy Strukturalnych;
38. uznaje, że obowiązek podtrzymania inwestycji w tych regionach został ogólnie ustalony na okres minimum pięciu lat od ich ukończenia; wzywa ponadto do stosowania tej zasady z pewną elastycznością, aby nie hamować innowacji w wymianie instalacji i wyposażenia, które stało się już przestarzałe w ciągu pięcioletniego okresu z powodu szybkich zmian technologicznych;
39. wzywa Komisję do określenia Wytycznych w sprawie Pomocy Regionalnej, opartych na zasadzie proporcjonalności, w celu odzyskiwania pomocy w przypadku nierespektowania tych zobowiązań;
40. uważa, że pomoc UE na delokalizację przedsiębiorstw nie prowadzi do uzyskania jakiegokolwiek europejskiej wartości dodanej i powinno się w związku z tym unikać jej udzielania;
41. podkreśla, że wszystkie sektory gospodarcze powinny być traktowane na równi, oraz że między wszystkimi odpowiednimi instrumentami prawnymi powinna być zachowana równowaga;
42. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji, aby w trosce o uproszczenie i przejrzystość włączyć do nowych Wytycznych w sprawie Pomocy Regionalnej zapisy Wielosektorowych Ram, bez ograniczania określonego w nich wymiaru;
43. przestrzega, że propozycja Komisji dotycząca oparcia wartości procentowej maksymalnej pomocy na wysokości pomocy brutto (w odróżnieniu od poprzedniego okresu, w którym uwzględniono, poprzez formułę ekwiwalentu dotacji netto (EDN), różne systemy podatkowe) może zwiększyć różnice w pomocy, o jaką będą mogły ubiegać się przedsiębiorstwa w różnych regionach Państw Członkowskich, doprowadzając do zaniedbania kryterium spójności;
44. zauważa z zaniepokojeniem, iż obniżenie pułapów w celu ustalenia maksymalnego wymiaru pomocy (PKB na jednego mieszkańca) połączone ze zmianą metody obliczeniowej (środki pomocowe brutto zamiast netto) okazuje się w praktyce bardzo poważnym cięciem w środkach bez wzięcia pod uwagę skuteczności jako instrumentu konwergencji i spójności; wzywa zatem Komisję do przedłożenia — w interesie przejrzystości zarządzania pomocą — obiektywnego uzasadnienia potrzeby tego rodzaju zmiany;
45. wzywa Komisję rozpatrzenia sposobu wykorzystania formuły EDN w celu oszacowania rzeczywistego wpływu pomocy publicznej na rozwój regionalny;
46. z zadowoleniem przyjmuje nową formę pomocy na rzecz małych przedsiębiorstw w regionach korzystających z pomocy oraz szczegółowe przepisy dotyczące regionów o niskim zaludnieniu i małych wysp w ramach kryteriów zgodności ww. pomocy;
47. przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji dotyczący rozszerzenia blokowych wyłączeń z wymogu wcześniejszej deklaracji w przypadku przejrzystych form regionalnej pomocy inwestycyjnej i zaleca, by górny pułap wyłączeń blokowych uwzględniał inflację;
48. podkreśla, że przepisy o wyłączeniach powinny explicite przewidywać możliwość informowania o projektach pomocy przez Państwa Członkowskie oraz możliwość oceniania ich zgodności przez Komisję, przy zastosowaniu bardziej elastycznych kryteriów, aby móc uwzględnić ewentualne specyficzne uwarunkowania regionalne lub sektorowe, a także podejścia nowatorskie;
49. oczekuje, że zasady dotyczące wyłączeń blokowych zostaną ustalone przez Komisję w sposób prosty i przejrzysty, a także że zostanie ustanowiony przez Komisję odpowiedni mechanizm kontroli, który zapobiegałby nadużyciom wyłączeń blokowych;

Czwartek 15 grudzień 2005

50. wzywa Komisję do zbadania, czy próg minimalny, zazwyczaj określany na poziomie 100 tys. EUR, mógłby zostać podniesiony, co pozwoliłoby na redukcję kosztów i zmniejszenie biurokracji w przypadku MŚP i nowych firm;
51. zaznacza, że pomoc państwa na szczeblu krajowym jest istotnym instrumentem finansowania spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej i powinna w związku z tym zostać włączona do krajowych ram referencyjnych oraz przyjęta jako część wieloletniego programu narodowego;
52. 52 docenia zamiar Komisji, by polepszyć przejrzystość pomocy publicznej o przeznaczeniu regionalnym w rozszerzonej UE i popiera ideę łatwego dostępu wszystkich zainteresowanych stron do pełnego tekstu wszystkich stosowanych w UE systemów regionalnej pomocy;
53. wzywa do włączenia podstawowych zasad w sprawie pomocy publicznej związanej z Funduszami Strukturalnymi do rozporządzenia Rady ustanawiającego ogólne przepisy w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności;
54. dziękuje Komisji za wzięcie pod uwagę opinii Parlamentu w trakcie konsultacji, której rezultatem jest opracowanie projektu Wytycznych w sprawie Pomocy Regionalnej, o których mowa w niniejszej rezolucji;
55. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz Komitetowi Regionów.

P6_TA(2005)0528

Strategia rozwoju UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wspólnego oświadczenia Rady i przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w Radzie, Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej dotyczącego strategii rozwoju Unii Europejskiej „Europejski konsensus w sprawie rozwoju”

Parlament Europejski,

- uwzględniając konsensus osiągnięty w Radzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych obradującej w dniach 21 i 22 listopada 2005 r., w porozumieniu z Komisją, w sprawie wspólnego oświadczenia Rady i przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w Radzie, Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej dotyczącego polityki rozwojowej Unii Europejskiej pt. „Europejski konsensus w sprawie rozwoju”,
- uwzględniając oświadczenie w sprawie polityki rozwojowej Wspólnoty Europejskiej przyjęte przez Radę i Komisję w dniu 10 listopada 2000 r.,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie AKP-UE podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. oraz umowę zmieniającą, podpisaną w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2005 r.,
- uwzględniając Deklarację Milenijną Narodów Zjednoczonych z dnia 8 września 2000 r., określającą Milenijne Cele Rozwoju (MCR) jako kryteria wspólnie uzgodnione przez wspólnotę międzynarodową w celu likwidacji ubóstwa,
- uwzględniając swoje rezolucje: z dnia 17 listopada 2005 r. w sprawie wniosku dotyczącego wspólnego oświadczenia Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji dotyczącego polityki rozwoju Unii Europejskiej „Konsensus europejski”⁽¹⁾, z dnia 17 listopada 2005 r. w sprawie strategii na rzecz rozwoju Afryki⁽²⁾ oraz z dnia 12 kwietnia 2005 r. w sprawie roli Unii Europejskiej w osiągnięciu Milenijnych Celów Rozwoju (MCR)⁽³⁾,
- uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0446.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0445.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0115.